

Anonimizirana različica

Prevod

C-240/19 - 1

Zadeva C-240/19

Predlog za sprejetje predhodne odločbe

Datum vložitve:

20. marec 2019

Predložitveno sodišče:

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 2 de Ourense (Španija)

Datum predložitvene odločbe:

26. februar 2019

Tožeča stranka:

FA

Tožena stranka:

Tesorería General de la Seguridad Social (TGSS)

XDO. CONTENCIOSO/ADMTVO. N. 2

OURENSE (UPRAVNO SODIŠČE ŠT. 2 V OURENSEJU)

[...] (ni prevedeno) [podatki o sodišču]

Postopek: REDNI POSTOPEK 0000309 /2017 A /

O DRŽAVNI UPRAVI

Gospod/Gospa: FA

[...] (ni prevedeno)

Proti gospodu/gospe: TESORERÍA GENERAL DE LA SEGURIDAD SOCIAL (JAVNI SKLAD ZA SOCIALNO VARNOST)

[...] (ni prevedeno)

SKLEP

V Ourenseju, 26. februarja 201[9].

DEJANSKO STANJE

PRVIČ.- Oseba FA je vložila tožbo v upravnem sporu zoper odločbo Dirección Provincial de Ourense de la Tesorería General de la Seguridad Social (regionalni direktorat javnega sklada za socialno varnost) z dne 24. oktobra 2017, s katero je bila zavrnjena pritožba, vložena zoper odločbo o posebnem sporazumu, ki jo je 24. avgusta 2017 izdal regionalni direktorat javnega sklada za socialno varnost in s katero je bila zavrnjena njena vloga za sklenitev običajnega posebnega sporazuma.

Na podlagi vložitve omenjene tožbe je bilo odločeno, da se bo obravnavala v skladu z določbami rednega postopka, toženo upravo se je prosilo, naj predloži ustrezni spis, zainteresiranim pa se je poslal sodni poziv.

Po prejemu upravnega spisa je bilo sklenjeno, da se ga pošlje tožeči stranki, da v roku dvajset dni predloži tožbo, kar je storila pravočasno in pravilno, v njej pa je predlagala, naj se izda sodba, s katero se Sodišču Evropske unije predloži vprašanje za predhodno odločanje, kakor je bilo predlagano ali kako drugače, če bi se sodišču to zdelo primerneje; podredno predlaga, naj se izda sodba, s katero se v celoti prizna pravica tožeče stranke do sklenitve običajnega posebnega sporazuma z javnim skladom za socialno varnost, se razveljavi izpodbijana upravna odločba ter ugotovijo vse pravne posledice, ki so v prid tožeči stranki na podlagi navedenega priznanja.

DRUGIČ.- Prepis tožbe je bil vročen toženi upravi, ki je vložila odgovor na tožbo, v katerem je najprej navedla dejstva in pravno obrazložitev, za katere je štela, da so pomembni, potem je navedla, da se ji ne zdi potrebno predložiti predlog za sprejetje predhodne odločbe, na koncu pa predlagala, naj se izda sodba, s katero se tožba zavrne in tožeči stranki naložijo stroški.

OBRAZLOŽITEV

PRVIČ.- Sporni predmet.

Predmet tega spora je ugotoviti, ali ima tožeča stranka pravico, da prostovoljno plačuje prispevke v španski sistem socialne varnosti na podlagi sklenitve (običajnega) posebnega sporazuma z javnim skladom za socialno varnost.

Iz preučitve dejanj in upravnega spisa izhaja, da je tožeča stranka, ki je portugalska državljanica in prebiva v Španiji, dokazala, da je v nemški sistem socialne varnosti plačevala prispevke skupno 464 mesecev, in sicer od 3. septembra 1973 do 31. decembra 2016.

Oseba FA je 4. julija 2017 vložila vlogo za sklenitev običajnega posebnega sporazuma.

Javni sklad za socialno varnost je z odločbo z dne 14. julija 2017 zavrnil sklenitev posebnega sporazuma za migrante, ki so se vrnilo (kar ni to, za kar se je prosilo).

Pri odločanju o pritožbi je javni sklad za socialno varnost ugotovil navedeno napako in vrnil upravni postopek v trenutek pred izdajo odločbe ter namesto te izdal novo odločbo, v kateri je zavrnil vlogo, ker je menil, da ni mogoče uporabiti uredb Skupnosti, temveč samo nacionalno zakonodajo.

Vložena je bila pritožba, na podlagi katere se je potrdila negativna odločba, ki temelji na tem, da tožeča stranka nikoli ni vplačevala prispevkov v španski sistem socialne varnosti, zaradi česar nima pravice do prostovoljnega zavarovanja.

Zoper navedeno odločbo je bila vložena tožba v upravnem sporu, v kateri tožeča stranka predlaga vložitev predloga za sprejetje predhodne odločbe, čemur pa tožena uprava nasprotuje.

DRUGIČ.- Nacionalno pravo, ki se uporabi v zadevi.

Nacionalno pravo, na podlagi katerega je javni sklad za socialno varnost zavrnil zahtevek tožeče stranke, je Orden TAS/2865/2003, de 13 de octubre, por la que se regula el convenio especial en el Sistema de la Seguridad Social (ministrski odlok TAS/2865/2003 z dne 13. oktobra o posebnem sporazumu v sistemu socialne varnosti), katerega člen 2(2)(a) določa: „Posebni sporazum z javnim skladom za socialno varnosti lahko sklenejo:

Delavci ali z njimi izenačene osebe, ki niso več v sistemu socialne varnosti, v katerega so vključeni, in niso ob sklenitvi vključeni v noben drug sistem socialne varnosti“.

Po drugi strani člen 3(3) istega odloka določa pogoje za sklenitev posebnega sporazuma z javnim skladom za socialno varnost, in sicer: „Na datum vložitve vloge za sklenitev posebnega sporazuma mora doba plačevanja prispevkov v sistem socialne varnosti znašati 1080 dni v 12 letih tik pred zadevno objavo iz sistema socialne varnosti.

3(1) V ta namen se upoštevajo prispevki, vplačani v kateri koli režim sistema socialne varnosti, vključno s sorazmernim delom izrednih plačil, prispevki, ki bi se lahko plačali na podlagi drugega posebnega sporazuma za kritje istih denarnih dajatev, prispevki za dneve, ki se štejejo kot obdobje, v katerem so bili prispevki dejansko plačani, v prvem letu dopusta (ali krajšem obdobju v skladu z veljavno zakonodajo) zaradi varstva vsakega otroka ali družinskega člana do drugega kolena zaradi starosti, nesreče ali bolezni in, odvisno od primera, dneve, za katere so bili plačani prispevki med prejemanjem nadomestil ali pomoči za brezposelnost, in obdobja, za katera so bili prav tako plačani prispevki v drugih državah članicah Evropskega gospodarskega prostora ali s katerimi je bil

sklenjen mednarodni sporazum v zvezi s tem, razen če posebni predpis ali mednarodna konvencija ne določa drugače, če se ne prekrivajo in obstajajo pred datumom učinkovanja posebnega sporazuma, za katerega sklenitev se prosi“.

TRETJIČ.- Pravo Unije.

Upoštevna je Uredba (ES) št. 883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti.

Navedena uredba v členu 2(1) določa: *„Ta uredba se uporablja za državljane države članice, osebe brez državljanstva in begunce, ki stalno prebivajo v državi članici, za katere velja ali je veljala zakonodaja ene ali več držav članic, ter za njihove družinske člane in preživete osebe.“*

Po drugi strani in z namenom razrešiti morebitne spore na tem področju, ki bi bili posledica različnih nacionalnih zakonodaj, člen 5 določa: *„Če v tej uredbi ni določeno drugače in glede na posebne predpisane izvedbene določbe velja naslednje:*

(b) kadar se po zakonodaji pristojne države članice nekaterim dejstvom ali dogodkom pripišejo pravni učinki, ta država članica upošteva podobna dejstva ali dogodke, ki nastopijo v kateri koli državi članici, kot da so nastopili na njenem ozemlju“.

Člen [6] pa določa: *„Razen če v tej uredbi ni določeno drugače, pristojni nosilec države članice, po zakonodaji katere so:*

- pridobitev, ohranitev, trajanje ali ponovna pridobitev pravice do dajatev,*
 - zajetje v zakonodaji, ali*
 - dostop do ali izvzetje iz obveznega zavarovanja, prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja ali prostovoljnega zavarovanja,*
- pogojeni z dopolnitvijo zavarovalnih dob, dob zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, v potrebni meri upošteva zavarovalne dobe, dobe zaposlitve, samozaposlitve ali prebivanja, dopolnjene po zakonodaji katere koli druge države članice, kakor da bi bile dopolnjene po zakonodaji, ki jo uporablja.“*

Nazadnje in v zvezi z zahtevo, da je morala za osebo v preteklosti veljati španska zakonodaja, člen 14(4) Uredbe določa: *„Kadar zakonodaja države članice pogojuje dostop do prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja s stalnim prebivališčem v navedeni državi članici ali s predhodnim opravljanjem dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe, se člen 5(b) uporablja le za osebe, za katere se je v katerem koli prejšnjem obdobju uporabljala zakonodaja navedene države članice na podlagi njihove dejavnosti zaposlene ali samozaposlene osebe“.*

ČETRTIČ.- Stališča strank

Tožeča stranka trdi, da izpolnjuje zahteve zakonodaje Skupnosti in španske zakonodaje za sklenitev posebnega sporazuma, to pa utemeljuje s tem, da je v skladu z Uredbo Skupnosti dovolj, da se je odjavila iz sistema socialne varnosti države članice, v tem primeru Nemčije, kjer je plačevala prispevke več kot 1080 dni v zadnjih 12 letih tik pred odjavo.

Zato meni, da ni mogoče zahtevati, da je bilo treba te prejšnje in nizke prispevke plačevati v španski sistem socialne varnosti, saj bi bilo to v nasprotju z zakonodajo Skupnosti o koordinaciji, ki poskuša odpraviti razlike med več nacionalnimi ureditvami, zaradi česar kraj, kjer so se plačevali prispevki, ni pomemben za sklenitev nacionalnega sporazuma.

Poleg tega naj se ne bi ogrozilo ravnotežja španskega sistema socialne varnosti, saj bi morala španska država plačati samo del, ki bi bil sorazmeren s prispevki, vplačanih v njen sistem, ne pa tistih, ki jih je tožeča stranka plačala v Nemčiji.

Nasprotno pa javni sklad za socialno varnost trdi, da ni mogoče ugoditi vlogi [...] (ni prevedeno), ker se ni dokazalo, da so se prispevki plačevali v španski sistem socialne varnosti 1080 dni (niti v celoti niti če se temu obdobju prištejejo prispevki, plačani v nemški sistem socialne varnosti) v zadnjih 12 letih tik pred odjavo iz sistema socialne varnosti.

Meni, da španska zakonodaja nujno zahteva, da je ta pogoj izpolnjen za sklenitev običajnega posebnega sporazuma, saj gre za institut, ki je bil uveden izključno zaradi kontinuitete kritja v breme španskega sistema socialnega varstva, ne pa v breme nemškega sistema socialnega varstva.

Javni sklad za socialno varnost meni, da bi to pomenilo, da bi se enako obravnavalo tistega, ki ni prispeval k trajnosti španskega sistema socialne varnosti, in tistega, ki je prispeval, z morebitnim stroškom, ki ga to lahko pomeni za zadevne sisteme socialne varnosti, še posebej v državah, v katerih so lahko migracijski tokovi močnejši.

PETIČ.- Razlogi za vložitev predloga za predhodno odločanje

Namen tega postopka je ugotoviti, ali je zakonita odločitev uprave, da zavrne vlogo tožeče stranke za prostovoljno plačevanje prispevkov v sistem socialne varnosti, ker ni dokazala, da je vplačevala prispevke v španski sistem socialne varnosti 1080 dni (bodisi v celoti bodisi če se temu obdobju prištejejo prispevki, plačani v nemški sistem socialne varnosti) v zadnjih 12 letih tik pred odjavo iz sistema socialne varnosti.

Vprašanje je zelo pomembno v državah, kot sta Španija ali Portugalska, v katerih so v 60. in 70. letih prejšnjega stoletja potekali močni migracijski tokovi proti notranjosti Evrope, številni migranti pa so se v zadnjih letih odločili, da se vrnejo

v svoje izvorne države, da tam preživijo zadnja leta, zaradi česar lahko pride do številnih podobnih primerov.

Zato se zastavlja vprašanje, ali je treba dobo plačevanja prispevkov v drug sistem socialne varnosti upoštevati in ali jo je treba kot pravno fikcijo presojudati, kot da bi šlo za dobo plačevanja prispevkov v Španiji, z edinim namenom, da se omogoči sklenitev prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja.

Zato je nujno pojasniti, ali je za sklenitev prostovoljnega zavarovanja ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja [...] od državljana države članice Unije mogoče zahtevati, da se je odjavil iz sistema socialne varnosti tiste države, v kateri se zahteva to zavarovanje, v tem primeru v Španiji, in ali je treba, da je za vložnika v nekem trenutku in pred vložitvijo vloge veljala španska zakonodaja, ali pa zadostuje, da je zanj veljala zakonodaja druge države članice.

IZREK

Prvič.- Postopek se prekine do sprejetja odločbe v zvezi s predlogom za sprejetje predhodne odločbe.

Drugič.- Na podlagi člena 234 Pogodbe ES se Sodišču predložita ti vprašanji za predhodno odločanje:

- (a) Če nacionalna določba, kot je člen 2(2)(a) odloka TAS 2865/2003, zahteva, da se je treba odjaviti iz sistema socialne varnosti, da se lahko sklene prostovoljno zavarovanje ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja: ali mora do odjave priti v španskem sistemu socialne varnosti ali pa mora v skladu z načelom izenačitve dejstev, določenim v členu 5(b) Uredbe 883/2004, španski pristojni organ upoštevati odjavo iz podobnega sistema socialne varnosti druge države članice, kot če bi do odjave prišlo v Španiji?
- (b) Če nacionalna določba, kot je člen 3(3) odloka TAS 2865/2003, zahteva, da se dokaže prispevna doba, da se lahko sklene prostovoljno zavarovanje ali prostovoljno nadaljevanje zavarovanja: ali je nujno, da je za zainteresirano osebo veljala španska zakonodaja v določenem trenutku v preteklosti, ali pa mora španski pristojni organ v skladu s členom 6 Uredbe 883/2004 upoštevati prispevne dobe, dopolnjene v okviru zakonodaje druge države članice, kot če bi šlo za prispevke, plačane v Španiji?

Ta sklep se vroči strankama in se ju obvesti, da zoper ta sklep ni pritožbe.

[...] (ni prevedeno)

Ta sklep je potrdil, odredil in podpisal [...] (ni prevedeno) sodnik Juzgado de lo Contencioso-administrativo n.º 2 de Ourense (upravno sodišče št. 2 v Ourenseju)

[...] (ni prevedeno)

[...] (ni prevedeno) [popravek napak v zvezi z datumom sklepa]

DELOVNI DOKUMENT